

rékgyártó, a minap fürödni mentek a Hernádba. Alig, hogy a vízbe mentek, Bányász már is a folyó közepén termett s daczára, hogy jó uszó volt, valami örvénybe kerülhetett, mert jajveszékelve fuldokolni kezdett kiabálni, s aztán társa megmentésére sietett, de vesztére, mert pár pillanat múlva a habok között nyomtalanul eltűntek. Gubik Imre hulláját harmadnapra megtalálták Köröm község határában, a Bányász hullája nyomtalanul eltűnt. Gubik neje és 4 kiskorú gyermeke a legnagyobb nyomorban maradt hátra. Bányász nejétől különválva élt, családot nem hagyott maga után.

Szerencsétlenség egy kőbányában. Szepesváralján — mint tudósítónk írja — e hó 28-án a Hannel-féle kőbányában egy munkás a kővek robanásához szükséges puskapor véletlen meggyuladása következtében súlyosan megsérült s igen valószínű, hogy a munkás szemévilágától meg lesz fosztva.

Vizbefutó katona. A Hernád gátjánál ma egy szerkesztő katona usztatás közben leesett a lova hátáról és a vizbefutott. A ló gazdája nélkül uszott ki a vízből. Hulláját már megtalálták.

Holttest az erdőben. A szepes-terpici határhoz közelfekvő erdőben — mint a Felsőmagyarország tudósítója írja — a minap egy holttestre akadtak, melyben az ottani kereskedőt, Andrejdesz Ferenchez felismerték. A boncolás nyomán kiderült, hogy a szerencsétlen ember, aki Amerikából való visszajövetele óta nem igen épessé volt, mérges gombát evett nyers állapotban s ez okozta halálát.

Gyújtó villám. Sajó-Hidvég községben és vidékén, írja levelezőnk, a minap a délelőtti órákban szokatlanul tikkasztó hőség volt. Az égboltozaton imitt-amott vészit jósó borulat volt látható, mely Pozsgai József községi bíróra és jómódu gazdára csakugyan vészit is hozott, mert délután 4 óra tájban, mikor az előbb mutatkozó borulatok terhes, sötét felhőkbe csoportosultak nagy dörgés és villámlás között elkezdett esni az eső, egyszerre csak óriási csattanás mellett lecsapott villám s Pozsgainak a község alsó végén levő csűrös kertjében összerakott egyik buzaasztagját felgyújtotta. Az asztag tíz ellen biztosítva nem lévén, gazdája mintegy 4—500 frtnyi kárt vallott. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a felgyújtott kazalhoz, csak négy méternyi távolságban állott másik buzaasztagot sikerült a lángoktól megoltalmazni.

Egy volt szinigazgató halála. Egy évtizeddel ezelőtt a vidéki szinigazgatók között a legnépszerűbb ember volt Tóth Béla, a ki mint színész is sok jeles dolgot produkált. Agilis, és szeretetreméltó direktor volt, a ki egyszerre két szintársulatot is kormányozott. De a szerencse nem sokáig mosolygott rá. Székesfehérvárott kénytelen volt társulatát felosztatni, ő maga pedig az országos színészegyesület elnöre lett. Pontos és lelkiismeretes hivatalnok volt, a ki mindig megőrizte a szívében a színészet iránt való rajongást s csak legutóbb is szerkesztője lett annak a művészeti albumnak, a mely a milleniumra írásban és képen megörökítette volna a magyar művésztudomány nagyjait. Három héttel ezelőtt ülte meg lakadalmát s nászútra ment Miskolcra, a hol hirtelen elhunyt. Bizonyára fájdalmasan fogja érinteni ez a hír mindazokat, a kik benne a mindig jókedvű, mindig szeretetreméltó színészembert kedvelték és becsülték.

A lukai eset. Vasárnapi számunk nyomán borzadalmas hír kelt szárnra, melynek állítólag tegnapelőtt jutottak nyomára Luka zemplénmezei falucskában, a mely hir Petruskó Mari ottani parasztleány borzasztó és rejtélyes haláláról szólt. Az volt anyanis a hírből megírva, hogy midőn Petruskó Mari anyja tegnapelőtt a faskamrába lépett, iszonyodva látta, hogy a három láda egyikéből, a melyet még ez év elején küldtek Budapestről, valami borzasztó szagu nedv ömlik ki. Az asszony felizgatott, élénk fantáziája azonnal működni kezdett s végre maga is szentül hinni kezdett egy alaptalan rémmesében, melyet önmaga koholt, hogy t. i. meggyilkolt leányának holtteste van a ládában. Csakhamar szájról szájra járt a hír, sőt a lukai intelligensőbb körökben három nap óta egyébről sem folyt a beszéd. Mint a vizsgálat most kiderítette, — írja ujabban levelezőnk — az egész históriából egy szó sem igaz és a ládából kiáradó büzt csak a benne felhalmozott sok mindenféle pomádé idézte elő, mely a nagy melegben olvadásnak indult.

Figyelmeztetés. Azon szülők részére, kik fiaikat a fővárosban óhajtják taníttatni, ajánljuk a Szánkási János-féle tanítási és nevelő-intézetet. Ezen minta berendezésének mondható, bármely uri igényeknek megfelelő s szakképzett tanerőkkel ellátott intézetről a székesfővárosi kir. tanfelügyelőség, az ugyanottani iskolaszék, több országgyűlési képviselő többszörös évközi látogatás után s az évről-évre vizsga alkalmával is igen elismerőleg nyilatkoztak, azért felhívjuk az érdeklődő szülők figyelmét mai hirdetésünkre.

Különös történet. Az Aggtelek mellett levő híres cseppkőbarlangban, Baradlában sajtószere és valóban misztikus esemény történt a minap. Egy uri társaság indult el — mint tudósítónk jelenti — július 18-án, hogy a barlang csodálatos szépségében gyönyörködjenek. A nevezetességeket fáradhatatlan buzgósággal mutogatja és magyaráztatja János, az egyik legügyesebb vezető hírében álló gümörmezei palóc. A kirándulók a természet ritka szépségeiben gyönyörködnek. A barlang legnevezetesebb részeit, a Virágos kert, Denevér-barlang, Viasz-barlangot, már megtekintették s éppen a Paradicsom elbűvölő látványosságát szemléltek, a mikor egyszer csak tántorogni kezd a vezető s a fejéhez kapva, otthagya őket s szalad jajveszékelve, nem tudni, hova. A kis társaság egyik férfitagja, nehogy az ismeretlen helyen magukra ma-

radjanak, utána rohan a vezetőnek, nagynehezen utóéri s tudakolja, hogy mi baja. A vezető, egészen józan észszel beszélve, azt mondja: „En nem tudom, kérem alásan, mi történt velem, de a mint ott állottunk s a társaság egyik tagjának a szemébe néztem, szaladnom kellett. Jaj, jaj, végem van.“ S felugorva ülő helyéről, rohan tovább. Akkor a társaság többi tagja is odaér, a vezető pedig hátra hátra tekintve, kétségbeesetten igyekszik kifelé. Néhány óra múlva az egész társaság nagy lelki izgatottság között valahára kijut a barlangból s keresik a vezetőt. Az már akkor nyugodtan falatozik, mintha semmi sem történt volna. A társaság egy fiatal tagja kérdőre vonja, hogy mi lelte a barlangban. A vezető ugyanazt ismételte, a mit a barlangban mondott. Alighogy befejezi beszédét, odaér az egész társaság, a vezető fölgrík s elszalad és folytonosan azt hajtogatja, hogy ő el van veszve, vége van! A társaságnak tovább ideje nem maradt a különös eset további kutatására. Több pszichológussal közölték azóta ezt az esetet, hogy nem valami hirtelen támadt elmezavar volt-e az oka a vezető ilyen magaviseletének. Az orvosok majdnem mindegyike megegyezett abban, hogy valami évekkal ezelőtt történt szerencsétlenség vagy büntetett emlékéit idézhette föl a vezető emlékében egy, az akkor látotthoz hasonló arc látása s ez a visszaemlékezés okozhatta misztikus rohamát. Megjegyzendő, hogy a vezető teljesen józan életű, erőteljes ember. Szemtanuk állítása szerint pedig mint a legpontosabb vezető ismeretes ezen a vidéken. Ki tudja, milyen emlékek idézték elő azt a csodálatos jelenetet, mely hasonlatos lehetett a Wilkie Collins regényeiben megírott rémes történetekhez.

Egy áthelyezés — tüntetéssel. Szobránczról írja levelezőnk, hogy Ember János ungmegyei segédtanfelügyelőnek Baranyamegyébe való áthelyezése a megyében, de különösen Ungvár városában kellemetlen hatást keltett. A megyében és Ungvárt ivet köröznek, melyre százával iratkoztak alá abból a czélből, hogy a segédtanfelügyelőnek állásában való meghagyását a miniszternél kieszközöljék. Az aláírást Ungvár város polgármestere kezdte meg. A kérvényben ki van emelve Ember tevékenysége, nevezetesen: az ő közreműködése folytán keletkezett az ungmegyei tanítói egyesület, polgári kör, fillérbank, ipartestület, gyermekbarát-egyesület, szereztház stb. A kérvényben még az van felhozva, hogy nem fájt volna az áthelyezése oly annyira, ha mostani szűkebb munkaköréből egy megye tanügyének élére állították volna. Végül arra kéri a minisztert, míg rangban és hatáskörben előléptetik, hagyja meg segédtanfelügyelőnek Ungmegyében.

Tanítóegyesületek munkálkodása. A pihenés idejét a tanítóegyesületek országsszerte közös munkálkodásra használják fel. Legujabban Ungmegyében és Szabolcsban voltak általános tanítógyűlések. Mind a két helyen igen életbe vágó nevelési és oktatási kérdések felett folytattak élénk eszmecsereket. A szabolcsvármegyei általános tanítóegyesület többek közt elhatározta, hogy megyei tanszermuzeumot létesít. Ugyanitt az indítványok során egyhangulag tiszteletbeli taggá választották Lakits Vendel főv. igazgatótanítót, a magyar tanítók országos bizottságának volt elnökét, a ki 16 éven át volt a tanítószeg vezére, de most — minden erős marasztalás daczára — véglegesen visszavonult.

Emberi csontok a löcsei főtéren. Lőcse város híres Jakab-templomát építése után fallal vették körül s a bezárt területet, az akkori szokás szerint, temetőnek használták. Itt s a templom alatti kriptában nyugosznak azok a régi patricziusok, kiket Jókai „A löcsei fehér asszony“-ban énekel meg. A korszellem meg a modern építkezés azonban lerombolta a körfalat, az idő pedig egyenlővé tette az ott domborodó sírhalmokat a sima földdel. Sőt ennél is többet tett. Az eső lassankint lehordta az elkorhadt koporsókról a földet, úgy, hogy néhány év óta a templom déli oldalán egymás után tűnnek elő a földből a pár száz évvel ezelőtt elhunyt löcsei polgárok keresztül kasul álló csontjai. Kar- és lábszárcsontok, fogak százával, koponyadarabok stb. ott hevernek szanaszét. A járókelők rugdalják, az ebek széthordják, a utozagyereknek pedig dobálóznak a porladó földi maradványokkal. Ezt látva igazán lépten-nyomon, eszünkbe kell jutni, hogy porból vagyunk, porrá leszünk! — A tegnapi nagy zápor, mely elvonult a város felett, — mint löcsei levelezőnk írja — ismét egy egész halmaz csontot mosott ki a talajból. Különösen nagy néposodület nézte ma reggel azt a csontvázat, melynek koponyája kiállt a földből s a szemléllőre meredt belőle az az ép 32 fog, melylyel az illető eltemették. Ki kerül a mai generációból ilyen ép 32 foggal a koporsóba?... A városhajduk, hogy elejét vegyék a további néposodületnek, összeszedték a frissen kimosott csontokból egy nagy kosárra valót, de a többi bizony ott fehérlék most is. — Milyen különös is az, jegyzi meg levelezőnk, hogy a mostani városi atyák nincsenek annyi kegyelettel egykori elődjek iránt, hogy vagy feltöltetnék a főtér ez alámosott részét, vagy pedig szedtetnék össze a félig kiálló csontokat és ásatnák el a temető valamelyik zugába. Vagy talán ők biztosítva vannak az ellen, hogy egykoron nem épp így fogják-e rugdalni az ő csontjaikat is?...

A borju és a tarisznya halála. Nem valamely szeliden bögő állat, a polgári tarisznyák haláláról van szó, hanem a katonai borjuk és tarisznyák végéről, a melyet a hadsereg minden gyalogos vitéze valószínűleg örömmel fog fogadni. A hadügyminiszter ugyanis, mint értesülünk, legközelebb el fogja rendelni, hogy a gyalog csapatoknál eddig használt borjuk és kenyértarisznyák helyett az övön megerősítendő zacskót fog alkalmazni. Ezek könnyebbek lesznek

és azontul uszókészülékül is használhatják őket. Az új tarisznyákat előbb néhány zászlóaljnál fogják kipróbálni és ha beválták összes gyalogosokat így fogják felszerelni.

Hamisított fekete selyem. Egessünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szalonnás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (mint-hogy rostszála a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben,** házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 12. 3—6

KÖZGAZDASÁG.

Értéktőzsdei hetiszemle.

Budapest, 1895. július 26.

Lustig Miksa budapesti bank cég heti jelentése a Felsőmagyarország számára.

A bolgár kérdés még megoldatlan, a vihar még nem csendesült le és immár már is sötétebb felhők tüntek fel a láthatáron. A brüxi katasztrófa nem hagyhatta érintetlenül a tőzsdét és tényleg szokatlan módon befolyásolta a tőzsdét. Befolyásolták pedig nemcsak Bécsben, hol a brüxi közbányár-részvénytársaság papírjait adják és veszik, hanem nálunk és máshol is, hol eme papírok nem képezik üzletkötések tárgyát. A jelzett részvények másfél év óta kedvelt üzleti objektumok voltak a bécsi tőzsdén; értékük hirtelen fölemelkedett 150 frtról 275, majd pedig 325 frtra, míg most, a katasztrófa bekövetkeztével, az árfolyam egyszerre 190 frtra esett le és csak a nagyművi kényszereladások megszüntével emelkedett fel ismét 236—240 frtra. Ez a baisse — kapcsolatban a politikai hírekkel — nyomott hangulatot idézett elő a bécsi piacon, a kedvezőtlen hírek szerte futottak minden irányban s csakhamar észrevehetővé lett, hogy a nyári nyugalmat töprengés, kétely, szóval izgatott hangulat váltotta fel.

Az árfolyamok a következő variációt mutatják:

	Julius 12.	Julius 19.	Julius 26.
Magyar arany-járadék	123.90	123.90	123.40
„ korona-járadék	100.20	100.10	99.60
„ hitelbank-részv. ...	492.—	487.—	488.75
„ jelzálog-részvények	294.—	290.—	293.—
„ leszámítoló-részv. ...	314.25	310.50	313.25
Városi villamos vasut-részv.	354.—	350.—	348.—
Rimamurányi részvények ...	294.50	289.50	288.—
Osztrák hitel-részvény	408.50	398.50	399.50
Osztrák államvasut-részvény	440.50	432.50	431.75
Déli vasut-részvények	113.—	110.50	112.50

1078. sz. **Hirdetmény.** 416—1
M. 1895.

Abauj-Tornamegye alispánja 1895. évi július hó 21-én kelt 14412. számú határozatával a Kassa-Béla-hámori törvh. közuton lévő Kassa-Hámor községben levő abauj-szepesi határhíd újból építését 1311 frt 13 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1895. augusztus hó 12-ik napjának d. e. 11 órájára a vármegye alispánjának hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó, s a részletes feltételekben előirt 5% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalnál annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. k. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Kassán, 1895. július hó 25-én.

Pünkösti Ferencz,
kir. főmérnök.

162. szám. 414 2—2
b. m. 1895.

Árverési hirdetés.

Ezennel közhírré teszem, hogy a néhai Jakabfalvy Ferencz hagyatékához tartozó:

- 3 drb. felsőmagy. kölcsönös hitel s takarékegyleti (pennybank) részvény;
- 5 drb. tokaji takarékpénztári részvény;
- 1 drb. felsőmagy. építkezési társasági részvény;

2 drb. 100 frtos regale-kötvény;

12 drb. különféle aranypénz az 1895. évi július hó 30-án d. e. 9 órakor hivatalos helyiségekben tartandó árverésen, a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladatni fog, mely árveréshez a venni szándékozók meghivatnak.

Kassán, 1895. július 27.

Dr. Offenheimer Gyula,
kir. közjegyző, mint bírói kiküldött.